

Regler som i Moderlandet. Deres Pensionering bliver at ordne ved særegen Lov.

§ 24 c. Dansk Lov og Ret skal fremdeles være gjældende i Colonierne.

§ 24 d. Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov.

§ 24 e. Det bliver nærmere ved Lov at fastsætte, hvorledes samtlige Udgifter til Colonierne kunne udredes af de i Colonierne oppebaarne Skatter og Afgifter. Naar Ligevægt er tilveiebragt mellem Coloniernes Indtagter og Udgifter, bliver ved Lov at bestemme, hvilket Bidrag der skal ydes Statskassen.

§ 24 f. De coloniale Hovedregnskaber foranstaltes reviderede af Colonialraadet; den endelige Decision er underlagt Finanzministeriet.

ad § 25.

- 16) Efter „indskrænket Myndighed“ tilføies: Naar dette har fundet Sted, og den ordnede lovlige Tilstand igjen er indtraadt, har Gouverneuren at gjøre Meddelelse derom til det første derefter sammenkaldte Colonialraad. Denne Meddelelse bliver derefter, ledsaget af Raadets Bemærkninger, af Regjeringen at meddele den først sammentrædende Rigsdag.

Ordføreren (Treschow): Efterat de Vædringsforslag vare fremkomne, som ere stilledede af 6 af det ærede Things Medlemmer, tog Udvalget disse Forslag under Overveielse, og, efterat dette var skeet, blev man enig om, at Udvalget ikke kunde tilraade Thinget at antage dem. Da det imidlertid fremgik, saavel af disse Vædringsforslag som ogsaa af, hvad der af andre Medlemmer i Thinget blev yttret, at man ønskede, at der dog skulde udgaae en Lov i den omhandlede Retning, tog Udvalget under Overveielse, om man ikke kunde komme dette Ønske imøde. Noget væsentlig Forandring i Henseende til Indholdet

af den Betænkning, som af Udvalget er afgiven, fandt man ikke at kunne anbefale, men derimod kunde Udvalget ansee det for en Consequent af de Forslag, som det havde omtalt i Betænkningen, at der blev foreslaaet Thinget under Form af Vædringsforslag at gjøre Forslag til en Lov, som oprettede en Forsamling, for hvilken det Lovforslag, som af Regjeringen maatte blive udarbejdet, vilde blive at forelægge. Hvad der herved opnaaedes, meente Udvalget, bestod i, at det havde Sandsynlighed for sig, at Regjeringen vilde gaae ind paa, om ikke alle, saa dog endeel af de Forslag, som af Udvalget vare fremsorte, og at, hvis dette, som man ventede, vilde blive Tilfældet, det da vilde medtage et mindre Ophold, naar det allerede ved Lov var bestemt, paa hvilken Maade et saadant Lovforslag kunde komme til Overveielse af de Personer, som det i Særdeleshed interesserede, nemlig Dernes Indvaanere, og, naar disse i Masse kunde afgive en Betænkning over Forslaget til Loven, da var et Udvalg skeet paa en saadan Maade, som afgav Sandsynlighed for, at Befolkningens Ønsker kunde blive opfyldte. Det er dertil, Udvalget ved sine Vædringsforslag har indskrænket sig, og videre har det efter sin Overbeviisning og Samvittighed ikke kunnet gaae. Naar det af den høitagtede Formand er blevet underkastet Tvivl, hvorvidt det, der nu fra Udvalgets Side er frenkomet, kan betragtes som Vædringsforslag, eller om det ikke snarere maa ansees for et nyt Forslag, skal jeg dertil erindre, at disse Forslag, som senest af Udvalget ere fremsatte, dog nøiagtigt slutte sig til Loven, og at Forslag ere gjorte om Paragrapher, som skulde udgaae, og andre, som skulde bibeholdes, hvilket jo er en ganske almindelig Form med Hensyn til Vædringsforslags Fremsettelse, og hvort jo altsaa ikke synes, at der indeholdes Noget, som kunde berettigede til at ansee de nu gjorte Forslag som et aldeles nyt Forslag.